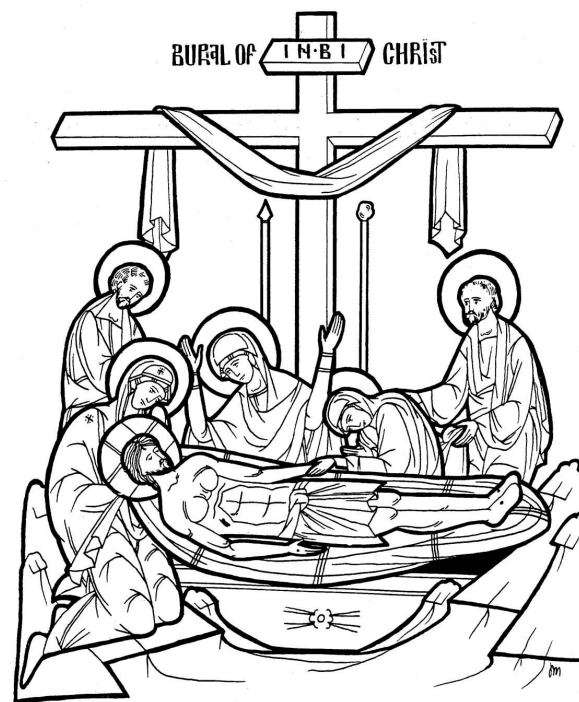

PROHODUL DOMNULUI DUMNEZEULUI
SI MÂNTUITORULUI NOSTRU
ISUS HRISTOS

THE BURIAL OF OUR LORD

P.: Marire Tie, Hristoase Dumnezeule speranta noastra, marire Tie.

Mü-ri-re Ta-tü-lui ai Fi-u-lui ai Spi-ri-tu-lui Sfânt.
 ai a-cum ai pu-ru-rea ai în ve-cii ve-ci-lor. A-min.
 Doam-ne-n-du-rü-te spre noi. Doam-ne-n-du-rü-te spre noi.
 Doam-ne-n-du-rü-te spre noi. în-tru nu-me-le Dom-nu-lui,
 pü-rin-te, bi-ne-cu-vin-tea-zü.

P.: Cel ce scupari si biciuiri si palme si cruce si moarte a rabdat, pentru mântuirea lumii, Hristos adevaratul Dumnezeuul nostru pentru rugaciunile preacuratei sale Maici, si ale tuturor Sfantilor, sa ne miluiasca si sa ne mântuiasca pe noi, ca un bun si iubitor de oameni.

A - - - min.

ÎN SFÂNTA SI MAREA ZI SÂMBATA Denia de Vineri seara când se cânta si prohodul Domnului.

Se toaca la al saptelea ceas din noapte si se începe Utrenia.

P.: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum si pururea si în vecii vecilor.

A - - - min.

P.: Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

Împarate ceresc, Mângâietorul, Spirite al adevarului, Care pretutindenea esti si toate le plinesti, Visteria bunatatilor si Datatorul de viata, vino si Te aseaza întru noi si ne curateste pe noi de toata întinaciunea si mântuieste, Bunule, sufletele noastre.

C.: Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fara de moarte, îndura-Te spre noi. *(de 3 ori)*

Marire Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit; si acum, si pururea, si în vecii vecilor. Amin.

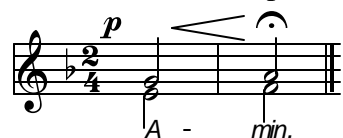
Preasfânta Treime, îndura-Te spre noi. Doamne, curateste pacatele noastre. Stapâne, iarta faradelegile noastre; Sfinte, cerceteaza si vindeca neputintele noastre, pentru numele Tau.

Doamne îndura-Te spre noi. *(de 3 ori)*

Marire Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit; si acum, si pururea, si în vecii vecilor. Amin.

Tatal nostru, care esti în ceruri, sfinteasca-se numele Tau; vie împaratia Ta; fie voia Ta, precum în cer, asa si pe pamânt. Pâinea noastra cea de toate zilele da-ne-o noua astazi; si ne iarta noua pacatele noastre, precum si noi iertam gresitilor nostri; si nu ne duce pe noi în ispita, ci ne mântuieste de cel rau.

P.: Ca a Ta este împarătia și puterea și mărirea, a Tatalui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Doamne, îndura-te spre noi. (de 12 ori)

Marire Tatalui și Fiului și Sfântului Spirit; și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin

Veniti să ne închinăm și să cadem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniti să ne închinăm și să cadem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniti să ne închinăm și să cadem la însuși Hristos Împăratul și Dumnezeu nostru.

Si Utrenia, după rânduiala.

Mân-tu-ieă-te Doam - ne po - po - rul Tău _____ ăi bi - ne - cu

-vân - tū _____ mōa-te-ri-rea Ta. Bi - ru - - - ū drept cre-din-dio-ăi

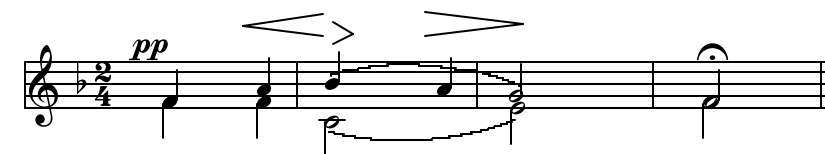

-lor creă-tiri a-su- pra dūa-ma-ri- lor _____ dū-ru- ieă - te ăi cu

cu - cea Ta pū - zeă - te _____ pe po - po - rul _____ Tău

P.: Mila și iertare de pacatele și de greselile noastre, Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

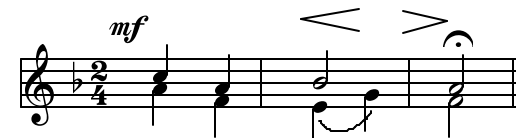
Dū - ne Doam - - - - ne.

P.: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și într-o pocăință a o săvârși, Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, nerusinat, cu pace, și răspuns bun la înfricosătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

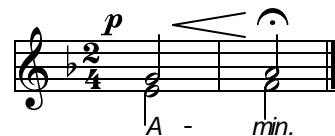
Dū - ne Doam - - - - ne.

P.: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, marită Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi însine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dam.

ăi - e Doam - ne.

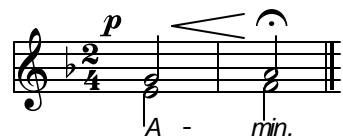
P.: Ca Tu ești Dumnezeu al milei, al îndurărilor și al iubirii de oameni și Tie mărirea înaltăm, Tatalui, și Fiului, și Spiritului Sfânt, acum și pururea, și în vecii vecilor.

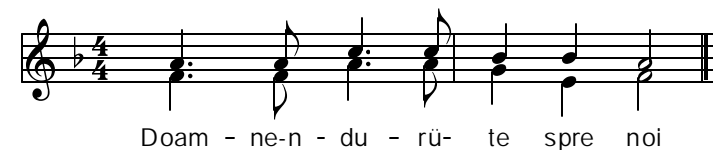
A - min.

Înca ne rugam pentru cei ce aduc daruri si fac bine în sfânta si preacinstita Biserica aceasta; si pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cânta; si pentru poporul ce e de fata si asteapta de la tine mare si multa mila

P: Ca milostiv si iubitor de oameni Dumnezeu esti si tie marire înaltam, Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

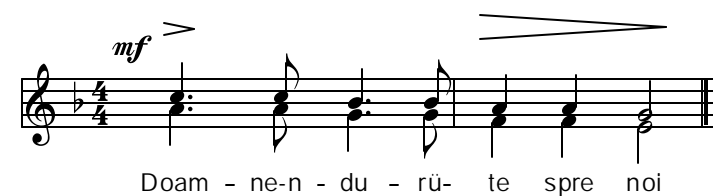

P.: Sa plinim rugaciunile noastre Domnului.

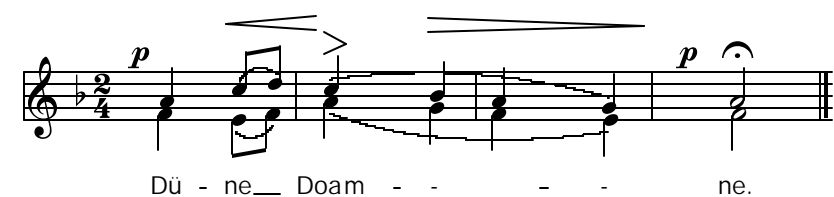
Doam - ne-n - du - rü- te spre noi

P.: Apară, mântuiește, miluiește si ne pazeste, Dumnezeule, cu darul tau.

Doam - ne-n - du - rü- te spre noi

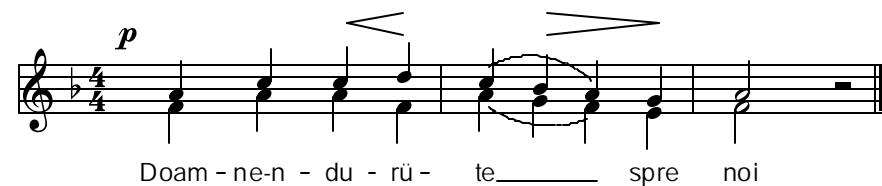
P.: Ziua toata, desavârsit sfânta, cu pace si fara de pacate, Înger de pace, credincios îndreptator, pazitor sufletelor si trupurilor noastre, de la Domnul sa cerem.

Dü - ne__ Doam - - - - ne.

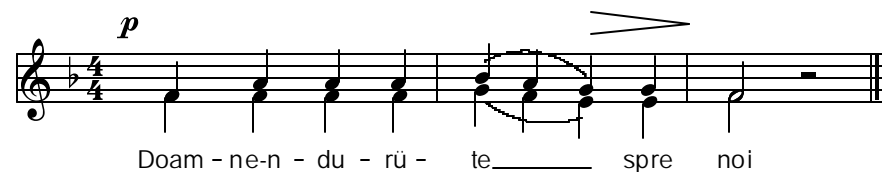
Ectenia mare (în fata usilor împaratesti)

P.: Cu pace Domnului sa ne rugam.

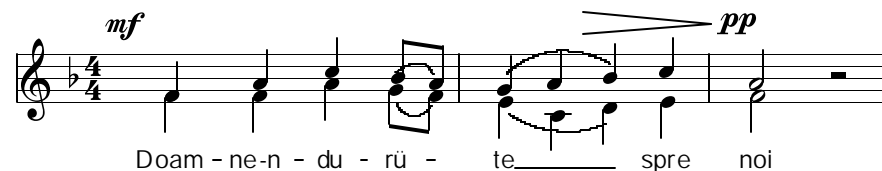
Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru pacea de sus si pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru pacea a toata lumea, pentru bunastarea sfintelor lui Dumnezeu biserici si pentru unirea tuturor, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru sfânta casa aceasta si pentru cei ce cu credinta, cu buna cucernicie si cu frica de Dumnezeu intra într-însa, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru Preafericitul Parinte Papa (*N.*), pentru Înalt Preasfintitul Mitropolit (*N.*), pentru (Înalt) Preasfintitul (Arhi-)Episcopul nostru (*N.*) si pentru cinstita Preotime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul si poporul, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru tara noastra, pentru (...), pentru toti cei ce detin autoritate, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P: Pentru orasul (*sau satul*) acesta, pentru toate orasele si satele, si pentru cei ce cu credinta locuiesc într-însele, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

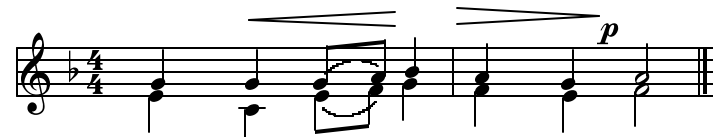
P: Pentru buna linistea aerului si pentru înmultirea roadelor pamântului si pentru timpuri de pace, Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

Ecteniile

P.: Sa zicem toti din tot sufletul si din tot cugetul nostru sa zicem.

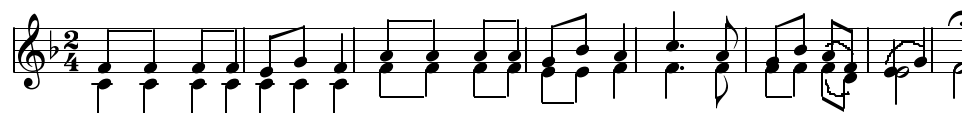
Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P.: Doamne, a tot stapânitorule, Dumnezeul parintilor nostri, rugamu-ne tie, auzi-ne, si te îndura spre noi.

Doam - ne-n - du - rü - te spre noi

P.: Miluieste-ne, Dumnezeule, dupa mare mila ta, rugamu-ne tie, auzi-ne si ne miluieste.

Doamne-n - du - rü - te spre noi, Doamne-n - du - rü - te spre noi, Doamne-n - du - rü - te spre noi

Înca ne rugam pentru Preafericitul Parinte Papa (*N.*), pentru Înalt Preasfintitul Mitropolit (*N.*), pentru (Înalt) Preasfintitul (Arhi-) Episcopul nostru (*N.*), pentru Fratii nostri, preotii, ieromonahii si pentru toti cei întru Hristos fratii nostri.

Înca ne rugam pentru mila, viata, pacea, sanatatea, mântuirea, cercetarea, lasarea si iertarea de pacate a robilor lui Dumnezeu Fratilor sfintei Bisericii acesteia.

Înca ne rugam pentru Fericiti si pururea pomeniti Ctitorii sfintei Bisericii acesteia si pentru toti cei mai înainte adormiti parintii si fratii nostri dreptcredinciosi, care întru cucerie odihnesc aici si pretutindenea.

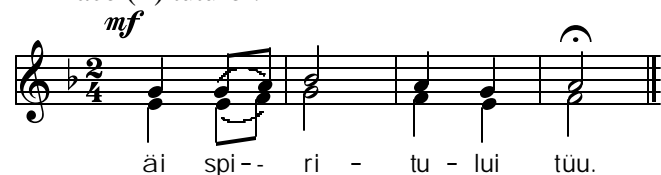
Sa se scoale Dumnezeu si sa se risipeasca vrajmasii Lui, si sa fuga de la fata Lui cei ce-L urasc pe Dânsul (Ps 67, 1)

Stih: Precum se risipeste fumul, sa se risipeasca, precum se topeste ceara de fata focului, asa sa piara pacatosii de la fata lui Dumnezeu, iar dreptii sa se veseleasca. (Ps. 67, 2)

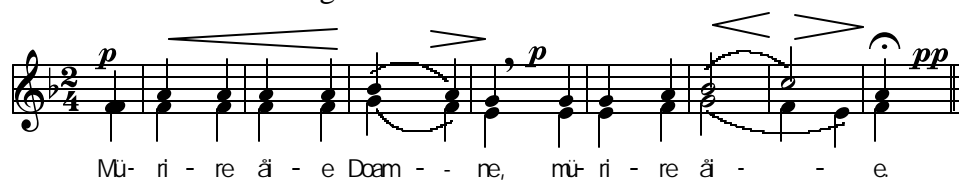
Evanghelia de la Matei (XXVII, 62-66):

P.: Întelepciune, drepti, sa ascultam sfânta Evanghelie.

Pace (+) tuturor.

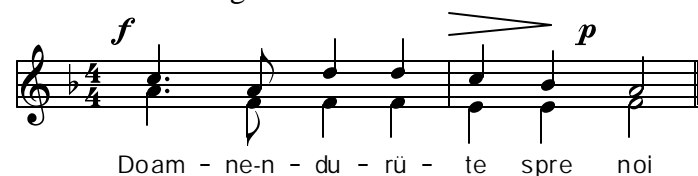
P.: Din sfânta Evanghelie de la Matei citire.

În ziua aceea, care este dupa Vineri, s-au adunat capeteniile preotilor si fariseii la Pilat si i-au zis: stapâne, ne-am amintit ca amagitorul Acela a zis, fiind încă în viata: dupa trei zile Ma voi scula. Deci porunceste sa fie bine pazit mormântul pâna a treia zi, ca nu cumva ucenicii Sai, venind noaptea, sa-L fure si sa spuna poporului ca s-a sculat din morti; atunci va fi ratacirea cea de pe urma, mai rea decât cea dintâi. Pilat însa le-a spus: aveti pazitori; mergeti de întariti cum stiti. Iar ei, ducându-se, au întarit mormântul punând paza si au pecetluit piatra.

C.: Marire tie, Doamne, marire tie.

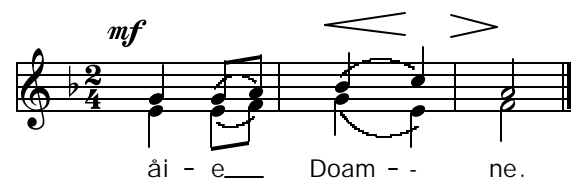
P.: Pentru cei ce calatoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc si pentru cei robiti si pentru mântuirea lor, Domnului sa ne rugam.

P.: Pentru ca sa ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia si nevoia, (Domnului sa ne rugam.) Apară, mântuiește, miluiește si ne pazaste, Dumnezeule, cu darul tau.

P.: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, marita Doamna noastra de Dumnezeu Nascatoare si pururea Fecioara Maria, cu toti Sfintii pomenind-o, pe noi însine si unul pe altul si toata viata noastra lui Hristos Dumnezeu sa o dam.

P.: Ca tie se cuvine toata marea, cinstea si închinaciunea, Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

Dupa ectenia mare:

Dumnezeu este Domnul, si s-a aratat noua; bine este cuvântat, cel ce vine întru numele Domnul. (de 3 ori)

tropar, glasul 2:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând precurat trupul Tau, cu giulgiu curat înfasurându-L si cu miresme, în mormânt nou îngropându-L, L-a pus.

Marire...

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce esti viata cea fara de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu stralucirea Dumnezeirii Tale; si când ai înviat pe cei morti din cele de dedesubt, toate puterile ceresti au strigat: Datatorul de viata, Hristoase, Dumnezeul nostru, marire Tie.

ff

Când te-ai po - go - rât la moar - te ce - la ce ești vi - a - ța
 cea fî - rî de moar - te a - tun - cea ia - dul l-ai o - mo rât
 cu strî - lu - ci - rea Dum - ne - ze - i - riî Ta - - le ai când ai în - vi
 - at pe cei morți din ce - lea de - de - subt, toa - te pu - te - ri - le
 ce - rești au stri - - gat dî - tî - to - ru - le de vi - a - ți, Hris
 - toa - - se Dum - ne - ze - ul nos - tru, mî - ri - re ai - - e.

P: **Întelepciune, sa luam aminte!**

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Scoala-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalta-se mâna Ta, nu uita pe saracii Tai pâna la sfârșit. (Ps. 9, 32)

Stih: **Lauda-Te-voi Doamne, din toata inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)**

Apoi APOSTOLUL:

Din Epistola întâia catre Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire: (I Cor. V, 6-8; Gal. III, 13-14)

Fratilor, semetia voastra nu e buna. Oare nu stiti ca putin aluat dospeste toata framântatura? Curatiti aluatul cel vechi, ca sa fiti framântatura noua, precum si sunteti fara aluat; caci Pastile nostru Hristos S-a jertfit pentru noi. De aceea sa praznuim nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul rautatii si al vicisugului, ci cu azimele curatiei si ale adevarului. Hristos ne-a rascumparat din blestemul Legii, facându-Se pentru noi blestem; pentru ca scris este: "Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn", ca, prin Hristos Iisus, sa vina la neamuri binecuvântarea lui Avraam, ca sa primim, prin credinta, fagaduinta Spiritului.

Aliluia:

A - le - lu - i - a. A - le - lu - i - a, A - - - li - lu - i
 - a A - le - lu - i - a, A - le - lu - i - a A - le - lu - i - a.

oasele acestea erau foarte multe pe fata pamântului si foarte uscate. Si mi-a zis Domnul: “Fiul omului, vor învia oare oasele acestea?” Iar eu am zis: “Dumnezeule, numai Tu stii acestea”. Domnul însa mi-a zis: “Prooroceste asupra oaselor acestora si le zi: Oase uscate, ascultati cuvântul Domnului! Asa graieste Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iata eu voi face sa intre în voi spirit si veti învia. Voi pune pe voi vine, si carne va creste pe voi; va voi acoperi cu piele, voi face sa intre în voi spirit si veti învia si veti cunoaste ca eu sunt Domnul”. Proorocit-am deci cum mi se poruncise. Si când am proorocit, iata s-a facut un sunet si o miscare si oasele au început sa se apropie, fiecare os la încheietura sa. Si am privit si eu si iata erau pe ele vine, si crescuse carne si piele le acoperia pe deasupra, iar spirit nu era în ele. Atunci mi-a zis Domnul: “Fiul omului, prooroceste spiritului, prooroceste si zi spiritului: Asa graieste Domnul Dumnezeu: Spirite, vino din cele patru vânturi si sufla peste mortii acestia si vor învia!”. Deci am proorocit eu, cum mi se poruncise si a intrat în ei spiritul si au înviat, si multime multa foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Si mi-a zis iarasi Domnul: “Fiul omului, oasele acestea sunt toata casa lui Israel. Iata ei zic: <<S-au uscat oasele noastre si nadejdea noastra a pierit: suntem smulsi din radacina.>> De aceea prooroceste si le spune: <<Asa graieste Domnul Dumnezeu: Iata, Eu voi deschide mormintele voastre si va voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre si va voi duce în tara lui Israel. Astfel veti cunoaste ca Eu sunt Domnul, când voi deschide mormintele voastre si va voi scoate pe voi, poporul Meu, din mormintele voastre. Si voi pune în voi spiritul meu si veti învia si va voi aseza în tara voastra si ve-ti cunoaste ca Eu, Domnul, am zis aceasta si am facut>>”, zice Domnul.

Si acum...

Mironositelor femei stând lângă mormânt, îngerul a grai: Miresmele mortilor sunt cuviincioase, iar Hristos putrejunii S-a aratat strain.

Dupa aceasta, preotii si credinciosii aprind luminari de ceara curata si se rânduiesc în jurul mesei, pe care se afla asezat sfântul Epitaf. Urmeaza Catisma a saptesprezecea - starile Prohodului, care se cânta dulce si cu mare cuviinta.

STAREA ÎNTÂI,

Preotul cadeste sfântul Epitaf sub forma de cruce, altarul si stranele

Moderato

In mor - mânt, Vi - ea - ță,
pus al fost, Hris - toa - se,
și s-au spăi - mân - tat o - ști - -
ri - le în - ge - rești, ple - că -
ciu - nea Ta cea mul - tă
prea mă - rind.

1. În mormânt, Viata,
Pus ai fost, Hristoase,
Si s-au spaimântat ostirile îngeresti,
Plecaciunea Ta cea multa preamarind.
2. Dar cum mori, Viata,
Si cum sezi în mormânt?
Si împaratia mortii Tu o zdrobesti
Si pe mortii cei din iad îi înviezi?
3. Te marim pe Tine,
Iisuse Doamne,
Si-ngroparea îți cinstim si patimile,
Ca din stricaciune Tu ne-ai izbavit.
4. Cel ce-ai pus pamântul
Cu masuri, Hristoase,
Astazi sezi în mic mormânt, Ziditorule,
Si din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.
5. I-i-su-se al meu,
Împarat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu?
Vrei sa dezrobesti neamul omenesc.
6. Stapânul a toate
Mort se vede acum
Si desertatorul gropilor celor morti
Se încuie-n groapa noua ca un om.
7. În mormânt, Viata,
Pus ai fost, Hristoase,
Si cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Si viata lumii Tu ai izvorât.

*Dupa aceasta, preotul si purtatorii Sfântului Epitaf intra în biserica, se opresc la intrare si întreg poporul trece pe sub Epitaf, iar protosul îi stropeste cu apa sântita în timp ce saruta Sfânta Evanghelie. Apoi ajungând în fata usilor împaratesti, preotul sau cel mai mare între preoti zice: **Întelepciune drepti!**, si intra în altar prin usile împaratesti, înconjurând masa altarului de trei ori, în timp ce cânta troparul: **Iosif cel cu bun chip...** (pag.6) Apoi îndata: Troparul proorociei, glasul al 2-lea:*

Cel ce tii marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca sa mântuiesti firea omeneasca de caderea cea din iad; si facându-ne nemuritori, sa ne înviezi pe noi, ca un Dumnezeu fara de moarte.

Marire..., Si acum..., tot acesta.

Apoi aseaza Sfântul Epitaf pe sfânta masa.

P.: Sa luam aminte. Pace (+) tuturor.

Apoi PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Scoala-Te, Doamne, ajuta noua si ne mântuieste pe noi pentru numele Tau. (Ps. 43, 28)

Stih: Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit si parintii nostri ne-au spus noua. (Ps. 43, 1)

Din proorocia lui Iezechiel, citire: (XXXVII, 1-14)

Fost-a mâna Domnului peste mine si m-a dus Domnul cu spiritul si m-a asezat în mijlocul unui câmp plin de oase omenesti, si m-a purtat împrejurul lor; dar iata

Ancante

Mergi la cer și Te așeză
ză. Lângă Ta - tăl Cre - ia - tor,
Tu ce lași în lu - me pa
ce, I - i - su - se Sal - va -
tor. Mergi la cer și Te așeză
ză Lângă Ta - tăl Cre - ia - tor,
Tu ce lași în lu - me pa - ce
I - i - su - se Sal - va - tor.
I - i - su - se Sal -
va - tor, I - i - su -
se Sal - va - tor.

8. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toti,
Ca un om se vede mort si fara de chip,
Cel ce toata firea a-nfrumusetat.
9. Dulcea mea lumina
Si mântuitoare,
Cum în groapa întunecoasa Tu Te-ai ascuns?
O, rabdare de nespus si negrait!
10. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatalui sân
Nicum nu Te-ai despartit, Hristoase al meu.
Acest lucru e strain si nefiresc!
11. Întreaga faptura
Recunoaste-n Tine:
Împarat adevarat, pe pamânt si-n cer,
Desi în mormânt Te-ncui, Hristoase-al meu!
12. Tu-n mormânt fiind pus
Ziditor Hristoase,
Temelia iadului s-a cutremurat
Si-ale mortilor morminte s-au deschis.
12. Ca lumina-n sfesnic,
Se ascunde acum
Sub pamânt, ca sub obroc, Trupul Domnului
Si din iad goneste întunericul.
13. S-a schimbat faptura
Prin a Tale patimi,
Caci cu Tine-au patimit toate câte sunt,
Tiitor a toate cunoscându-Te.

14. În mormânt nou Te-au pus,
Înnoind, Hristoase,
Firea oamenilor, prin învierea Ta,
Dupa cum se cade unui Dumnezeu.
15. Pe pamânt ai venit,
Pe Adam sa-l mântui.
Si pe-acesta negasind, jos Te-ai pogorât;
Pân-la iad, Stapânul meu, l-ai cautat.
16. Ca un om, ai murit
De-a Ta voie, Doamne,
Dar ca Dumnezeu pe morti din groapa-ai sculat
Si din întunericul pacatelor.
17. Sub pamânt Te-ai ascuns
Ca un soare, acum,
Si-ntr-a mortii noapte neagra Te-ai învelit;
Ci rasari, Hristoase-al meu, mai stralucit!
18. Cum ascunde luna
Fata sa de soare,
Asa groapa Te-a ascuns si pe Tine-acum,
Cel ce prin trupeasca moarte ai apus.
19. I-i-sus, Viata,
Gustând moarte acum,
Pe toti oamenii de moarte i-a izbavit
Si viata tuturor le-a daruit.
20. Pogorându-Te mort,
De pe lemn, Cuvinte,
I-o-sif cel cu bun chip Te pune-n mormânt;
Ci-nviaza, Doamne, mântuind pe toti!

p

Sin te Dum ne ze u le, Dum ne ze u le,

p *f*

Sfin te, Sfin te ta re,

ff

Sfin te fû rû de moar te

p *pp*

en du rû te spre noi.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, si voi lauda numele Tau în veac, si în veacul veacului.

Învredniceste-ne, Doamne, în ziua aceasta, fara de pacat a ne pazi.

Bine esti cuvântat, Doamne, Dumnezeuul parintilor nostri, si laudat si preamarit este numele Tau în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nadajduit si noi întru Tine.

Bine esti cuvântat, Doamne: învata-ma îndreptarile Tale. (de 3 ori)

Doamne, scapare Te-ai facut noua din neam în neam. Eu am zis: Doamne, miluieste-ma: vindeca sufletul meu ca am gresit Tie.

Doamne, la Tine am scapat, învata-ma sa fac voia Ta: ca Tu esti Dumnezeuul meu.

Ca la Tine este izvorul vietii: întru lumina Ta vom vedea lumina.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori) Marire..., Si acum..., Sfinte fara de moarte, îndura-Te spre noi. Sfinte Dumnezeule...

Iesind si asezându-se în jurul Sfântului Epitaf, asteapta sfârșitul Doxologiei. La primul "Sfinte Dumnezeule...", preotul sau întâistatorul cadeste Sfântul Epitaf (de trei ori), în chipul crucii, iar la al treilea "Sfinte Dumnezeule...", ridicând preotii sau epitropii bisericii Sfântul Epitaf, încep ocolirea bisericii, cu felinare, prapore si lumini, cântând: Sfinte Dumnezeule ... sau Mergi la cer ...

21. Bucurie, Doamne,
Fiind ingerilor,
Întristare lor acum le - ai pricinuit,
Cu trup mort, ca pe un om, vazându-Te.
22. Rastignit pe cruce
Ai chemat pe oameni,
Iar curata coasta Ta împungându-se
Tuturor iertare dai, lisuse-al meu.
23. Cel cu chip cuvios
Te gateste-ngrozit
Si Te-ngroapa, ca pe-un mort, cu smerenie,
De-ngroparea Ta înfricosându-se.
24. Sub pamânt, de voie
Pogorând ca un mort,
Tu ridici de pe pamânt, Hristoase, la cer
Pe cei ce de-acolo au cazut de demult.
25. Desi Te-au vazut mort,
Dar esti viu Dumnezeu
Si ridici de pe pamânt, Hristoase la cer
Pe cei ce de-acolo au cazut de demult.
26. O, ce bucurie,
Ce dulceata multa,
A fost ceea ce-a umplut pe toti cei din iad,
Stralucind lumina Ta-n adâncul lui.
27. Îngroparea-Ti laud,
Patimilor ma-nchin;
Si puterea îti maresc, Milostivule,
Prin care de patimi am fost dezlegat.

28. De-a Ta voie, Doamne,
Pogorând sub pamânt,
Pe toti oamenii din moarte i-ai înviat
Si la slava Tatalui i-ai înaltat.
29. Unul din Treime,
Cu trupul, pentru noi,
Defaimata moarte rabda, binevoind;
Se cutremura si soare si pamânt.
30. «Vai, Lumina lumii!
Vai, a mea Lumina!
O, lisuse-al meu! O, Fiule preadorit!»
Cu amar, striga Fecioara si jelea.
31. Când am sa Te mai vad,
Vesnica Lumina,
Bucuria si dulceata sufletului?»
A strigat Fecioara, tânguindu-se.
32. Voind Tu, Cuvinte,
În mormânt Te-ai vazut.
Dar esti viu si Te ridici din morti, cum ai spus,
Cu-nvierea Ta, Mântuitorule.
33. Te cântam, Cuvinte,
Doamne al tuturor,
Împreuna si cu Tatal si Spiritul Sfânt
Si-ngroparea Ta cea sfânta preamarim.
34. Fericimu-te toti,
Maica lui Dumnezeu,
Si-ngroparea de trei zile noi o cinstim
A Fiului tau si-al nostru Dumnezeu.

rânduiala mortii dupa trup odihnindu-Se. Si la ceea ce era iarasi întorcându-Se prin înviere, ne-a daruit noua viata vesnica, ca un bun si iubitor de oameni.

Si acum..., glasul al 2-lea:

Preabinecuvântata esti Nascatoare de Dumnezeu Fecioara: ca prin cel ce sa întrupat din tine, iadul sa robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva sa slobozit, moartea s-a omorât, si noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigam: Bine esti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit asa, marire Tie.

P.: Marire Tie, celui ce ne-ai aratat noua lumina.

DOXOLOGIA MARE:

Acum preotul intra în sfântul altar si se îmbraca în toate odajdiile; iar când sunt mai multi preoti si diaconi, se îmbraca în toate odajdiile numai preotul întâistator, adica protosul sau proestosul, si diaconii; ceilalti având numai epitrahile si sfite.

Marire întru cei de sus lui Dumnezeu, si pe pamânt pace, între oameni buna voire.

Laudamu-Te, bine Te cuvântam, ne închinam Tie, Te marim pe Tine: multumim Tie pentru mare marirea Ta. Doamne Împarate, Dumnezeule cresc, Parinte Atottinatorule: Doamne Fiule Unule-nascut, Iisuse Hristoase, si Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluselul lui Dumnezeu, Fiul Parintelui, cel ce ridici pacatul lumii: miluieste-ne pe noi cel ce ridici pacatul lumii.

Primește rugaciunea noastra, cel ce sezi de-a dreapta Tatalui: si ne miluieste.

Ca Tu esti unul Sfânt, Tu esti unul Domn Iisus Hristos: întru marirea lui Dumnezeu Tatal. Amin.

si Adam din legaturi se dezleaga. Marire rânduieii Tale, prin care savârsind toate, ne-ai daruit noua odihna vesnica, prin Sfânta învierea Ta cea din morti.

Laudati-L în glas de trâmbita, laudati-L în psaltire si alauta.

Ce este aceasta priverliste ce se vede? Ce este aceasta încetare? Împaratul veacurilor savârsind rânduiala cea prin patima, petrece sâmbata în mormânt, dându-ne noua odihna. Acestuia sa-i zicem: Scoala-Te, Dumnezeule, judeca pamântul, ca Tu împaratesti în veci, Cel ce ai nemasurata mare mila.

Laudati-L în timpana si în hore, laudati-L în strune si organe.

Veniti sa vedem viata noastra zacând în mormânt, ca sa învieze pe cei ce zac în morminte. Veniti astazi ca, vazând adormit pe Cel din Iuda, sa-L graim ca proorocul, zicând: Culcându-Te ai adormit ca un leu, cine Te va destepta, Împarate? Dar Te scoala cu puterea Ta însuti, Cel ce Te-ai dat pentru noi de buna voie, Doamne, marire Tie.

Laudati-L în chimvale bine rasunatoare, laudati-L în chimvale de strigare; toata suflarea sa laude pe Domnul.

Glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus, si La pus pe El în mormânt nou al Sau; ca era sa iasa El din groapa, ca dintr-o camara. Cel ce ai sfarâmat puterea mortii si ai deschis oamenilor usile raiului, marire Tie.

Marire..., glasul al 6-lea:

Ziua de astazi, mai înainte a închipuit-o cu taina marele Moise zicând: si a binecuvântat Dumnezeu ziua a saptea, ca aceasta este Sâmbata cea binecuvântata; aceasta este ziua odihnei, în care sa odihnit de toate lucrarile Sale, Unul-Nascut, Fiul lui Dumnezeu, prin

35. În mormânt, Viata,
Pus ai fost, Hristoase,
Si s-au spaimântat ostirile îngeresti
Plecaciunea Ta cea multa preamarind.

Ectenia mica:

P: Iara si iara cu pace Domnului sa ne rugam.

Doam - ne-n - du - rû- te spre noi

P: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu darul tau.

Doam - ne-n - du - rû- te spre noi

P: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, marita Doamna noastra de Dumnezeu Nascatoare si pururea Fecioara Maria, cu toti Sfintii pomenind-o, pe noi însine si unul pe altul si toata viata noastra lui Hristos Dumnezeu sa o dam.

âi - e - Doam - - ne.

P: Ca s-a binecuvântat numele Tau si s-a preamarit împaratia Ta, a Tatalui si a Fiului si a Sfântului Spirit, acum si pururea si în veci vecilor.

A - min.

STAREA A DOUA,

Preotul cadeste la fel ca la starea întâi.

Moderato

Cu - vi - ne - se dar, să că -
dem la Ti - ne, Zi - di - to - - -
rul, Ce - la ce - pre cru - ce
mă - - ni - le Ți - ai în - tins
și - a zdro - bit de tot - pu -
te - rea - ce - lui rău.

1. Cuvine-se, dar,
Sa cadem Ia Tine, Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ti-ai întins,
Si-ai zdrobit de tot puterea celui rau.
2. Cuvine-se, dar,
Sa-Ti dam slava-a toate Ziditorul,
Caci din patimi Tu ne-ai scos, prin patima Ta,
Si din stricaciune toti ne-am izbavit.

pântece fara de samânta; ca Ma voi scula si Ma voi preamari si voi înalta întru marire ca un Dumnezeu, pe cei cu credinta si cu dragoste pe tine neîncetat te maresc.

Marire Tie, Dumnezeul nostru, marire Tie.

Întru straina nasterea Ta scapând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu Cel fara de început; iar acum, Dumnezeul meu, vazându-Te mort fara suflare, ma sfâsii cumplit cu sabia întristarii. Dar Te scoala, ca sa fiu marita.

Marire...

Ma acopera pamântul voinde Eu, dar se înfricoșeaza portarii iadului vazându-Ma, Maica, îmbracat cu haina sângerata a izbândirii; ca ucigând, ca un Dumnezeu, pe vrajmasi cu Crucea, iarasi voi învia si te voi mari.

Si acum...

Sa se bucure faptura, sa se veseleasca toti pamânteni, ca vrajmasul, iadul, a fost pradat; femeile cu miruri sa iasa în întâmpinare, ca izbavesc pe Adam si pe Eva cu tot neamul, si a treia zi voi învia.

Luminatoarea, Vers 2:

Sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru. (de 2 ori)

Înaltati pe Domnul Dumnezeul nostru, si va închinati asternutului picioarelor lui: ca sfânt este Domnul.

LA LAUDE

Se pun patru stihiri si se cânta pe glasul al 2-lea, însusi glasul:

Laudati-L întru puterile Lui, laudati-L dupa multimea maririi Lui.

Astazi cuprinde mormântul pe Cel ce cuprinde faptura cu palma; acopera piatra pe Cel ce acopera cerurile cu bunatatea; doarme viata si iadul se cutremura,

Cântarea a 8-a, Irmosul:

Spaimânteaza-te înfricosându-te cerule, si sa se clatine temeliile pamântului. Ca iata este socotit între cei morti, Cel ce locuieste întru înaltime, si în mormânt mic, ca un strain, este primit. Pe Care tineri binecuvântati-L, preoti laudati-L, popoare preaînaltati-L întru toti vecii.

Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar împreuna a ridicat cortul cel cazut, ca al doilea Adam, Cel ce locuieste întru înaltime, S-a pogorât la Adam cel dintâi, pâna la camarile iadului. Pe Care tineri binecuvântati-L, preoti laudati-L, popoare preaînaltati-L întru toti vecii.

Binecuvântam pe Tatal, pe Fiul si pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Încetat-a îndrazneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a aratat inimos, ca vazând mort si gol pe Dumnezeu Cel peste toate, L-a cerut si L-a îngropat strigând: Tineri binecuvântati-L, preoti laudati-L, popoare preaînaltati-L întru toti vecii.

Si acum...

O, Minune noua! O, Bunatate! O, Nespusa rabdare! Ca de buna voie se pecetluiese sub pamânt, Cel ce locuieste întru înaltime, si este hulit Dumnezeu ca un înșelator. Pe Care tineri binecuvântati-L, preoti laudati-L, popoare preaînaltati-L întru toti vecii.

P.: Pe Nascatoarea de Dumnezeu si maica luminii în cântari sa o marim.

Cântarea a 9-a, Irmosul:

Nu te tângui pentru Mine Maica, vazându-Ma în groapa pe Mine, Fiul tau, pe Care M-ai zamislit în

3. Soarele-a apus
Iar pamântul s-a clatit, Cuvinte,
Apunând Tu, ne-nseratul Soare, Hristos,
Si cu trupul în mormânt punându-Te.
4. Somn învietor
În mormânt dormind, Hristose Doamne,
Din cel greu somn al pacatului ai sculat
Întreg neamul omenesc cel pacatos.
5. Sus vazându-Te
De Parinte nedespartit, Doamne,
Iara jos cu trupul mort, sub pamânt fiind,
Serafimii s-au înfricosat acum.
6. Rastignindu-Te
S-a rupt tâmpla templului prin mijloc
Si si-ascund luminatorii lumina lor,
Sub pamânt Tu, Soare, ascunzându-Te.
7. Cela ce cu-n semn
A facut la început pamântul,
Azi apune sub pamânt, ca un muritor.
Îngrozeste-te de-aceasta, cerule!
8. Sub pamânt apui
Cela ce-ai facut pe om cu mâna,
Ca pe oameni sa-i înalti din caderea lor,
Cu puterea Ta atotputernica.
9. Veniti sa cântam
Lui Hristos cel mort, Ce-i plâns cu jale,
Ca femeile, ce mir au adus atunci,
S-auzim cu ele: «Bucurati-va!»

10. Cu adevarat,
Nesecat Mir esti, Cuvinte Doamne;
Pentru-aceea si femeile mir Ti-aduc,
Celui viu, ca unui mort si îngropat.
11. Cu-ngroparea Ta
Ai zdrobit de tot iadul, Hristoase,
Si cu moartea Ta pe moarte ai omorât,
Si din stricaciune lumea mântuiești.
12. Râu de viata esti
Ce din Tatal curgi, Întelepciune,
Iar în groapa apunând, viata daruiești,
Celor din adâncurile iadului.
13. Sub pamânt apui
Cel ce esti Luceafar al dreptatii,
Si pe morti i-ai ridicat, ca dintr-un somn greu,
Alungând din iad tot întunericul.
14. Iosif Te-a ascuns,
Cu evlavie, în groapa noua;
Si cântari dumnezeiesti, de-ngroparea Ta,
Ti-a cântat, cu lacrimi împletindu-le.
15. Sub pamânt apui
Tu, Hristoase, Soare al dreptatii;
Deci si buna, Maica Ta, care Te-a nascut,
De dureri se stinge, nevazându-Te.
16. Soare luminos
Dupa noapte stralucește, Doamne;
Iar Tu, dupa moartea Ta, stralucești mai mult,
Înviind din groapa ca un Dumnezeu.

Stihuri:

Ostasi, degeaba mai paziti mormântul.
Caci pe Cel ce-i viata nu-L tine pamântul!
Cu pogorârea Ta nespusa, Hristoase Dumnezeuul nostru,
miluieste-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a, Irmosul:

**Negrăita minune! Cel ce ai izbăvit în cuptor pe
evlaviosii tineri din vâpaie, în mormânt este pus fara
suflare, spre mântuirea noastră a celor ce cântam:
Izbăvitorule Dumnezeule, bine esti cuvântat.**

Marire Tie, Dumnezeul nostru, marire Tie.

**Ranitu-s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce S-a
ranit în coasta cu sulita, si a suspinat topindu-se de focul
cel dumnezeiesc, spre mântuirea noastră a celor ce
cântam: Izbăvitorule Dumnezeule, bine esti cuvântat.**

Marire Tie, Dumnezeul nostru, marire Tie.

**Bogat este mormântul, ca primind în sine pe Facatorul ca
pe un adormit, s-a aratat dumnezeiasca visterie de viata,
spre mântuirea noastră a celor ce cântam: Izbăvitorule
Dumnezeule, bine esti cuvântat.**

Marire...

**Dupa obiceiul pentru cei morti, a primit punerea în
mormânt Viata tuturor, si a aratat mormântul izvor al
învierii, spre mântuirea noastră a celor ce cântam:
Izbăvitorule Dumnezeule, bine esti cuvântat.**

Si acum...

**Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad si în
mormânt si în Eden nedespartita împreuna cu Tatal si cu
Spiritul, spre mântuirea noastră a celor ce cântam:
Izbăvitorule Dumnezeule, bine esti cuvântat.**

palma cea începătoare de viața ai rupt încuietorile morții; și ai propovăduit celor ce dormeau acolo din veac, izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, cel dintâi sculat din morți.

CONDANC, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort, și cu smirna și cu giulgiu înfășurându-Se, în mormânt a fost pus ca un mort, Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L unga cu mir, plângând cu amar și grăind: Aceasta este Sâmbata cea preabinecuvântată, întru care Hristos adormind, va învia a treia zi.

ICOS:

Cel ce cuprinde toate S-a înălțat pe Cruce, și se tânguește toată zidirea, văzându-L spânzurând gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tainuit lumina, și pamântul cu multă frică s-a clatinat, marea a fugit și pietrele s-au despiciat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească învierea lui Hristos. Iar femeile au strigat: Aceasta este Sâmbata cea preabinecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

SINAXAR

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBATA

În Sfânta și Marea Sâmbata, praznuim îngroparea dumnezeiască și trupească a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și pogorârea în iad, prin care neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a fost mutat spre viața veșnică.

17. Doamne, ai apus
Și cu Tine-a soarelui lumina;
Iar fapătura de cutremur cuprins-a fost.
Facător al tuturor vestindu-Te.
18. Piatra cea din unghi
O acopera piatra taiată
Și pe Domnu-L pune-n groapa un muritor.
Înfioara-te, de-acum, pământule!
19. Nici chip ai avut,
Nici frumusețe, când patimeai, Doamne;
Dar mai mult ai strălucit, când ai înviat,
Și cu sfinte raze ne-ai împodobit.
20. Ai apus în trup,
Sub pamânt, nestinsule Luceafăr;
Și aceasta neputând vedea soarele,
În amiaza-zi el s-a întunecat.
21. Luna, soarele
Se întuneca-mpreună, Doamne,
Și robi binevoitori Ti s-au arătat
Și în mantii negre s-au învesmântat.
22. Ai dormit puțin
Și-ai dat viața celor morți, Hristoase,
Și-nviind ai înviat pe cei adormiți,
Ce-adormisera din veacuri, Bunule.
23. De ai și murit,
Dar ai dat vinul de mântuire,
Vita, care izvorăști viața tuturor,
Patima și crucea Tie Ti le slavesc.

24. Cum pot suferi
Cerestiile cete îndrazneala
Celor ce Te-au rastignit, Dumnezeule,
Când Te vad gol, sângerat si osândit?
25. «Vai, o, Fiul meu!»,
Preacurata jeleste si zice
Ca «pe care-L asteptam ca pe-un Împarat,
Osândit acum pe cruce îl privesc!»
26. «Astfel mi-a vestit
Gavriil, venind din cer la mine:
El mi-a spus ca-mparatia Fiului meu
Este o împaratie vesnica.
27. S-a cutremurat
Si lumina soarele si-a stins-o,
Când în groapa Te-a vazut neînsufletit;
Nevazuta mea lumina, Bunule!»
28. Cu amar plângea
Preacurata Maica Ta, Cuvinte,
Când pe Tine Te-a vazut acum în mormânt;
Ne-nceput si negraite Dumnezeu!
29. Maica Precista
Omorârea Ta vazând, Hristoase,
Cu adânc-amaracine, Tie-Ti graia:
«Sa nu zabovesti, Viata, între morti!»
30. Ce priveliste
Mare si grozav-acum se vede:
Caci al vietii Datator moarte-a suferit,
Voind El sa dea viata tuturor!

Prin moarte ai prefacut omorârea, prin îngropare stricaciunea; ca nesticacios ai facut trupul pe care L-ai luat, cu dumnezeiasca cuviinta facându-L nemuritor; ca trupul Tau, Stapâne, n-a vazut stricaciune; nici sufletul Tau n-a ramas în iad care este lucru necuvenit.

Si acum...

Iesind, Ziditorul meu, din ceea ce nu stie de barbat si fiind împuns cu sulita în coasta, dintru aceea ai facut înnoire Evei, facându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn facator de viata, si ridicând viata din somn, si din stricaciune, ca un Atotputernic.

Cântarea a 6-a, Irmosul:

Prins a fost, dar nu a fost tinut în pântecelul chitului Iona; ca al Tau chip purtând, al celui ce ai patimit si îngroparii Te-ai dat, ca dintr-o camera din fiara a iesit si a grait strajerilor: Cei ce paziti cele desarte si mincinoase, mila voastra ati parasit-o.

Marire Tie, Dumnezeul nostru, marire Tie.

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despartit, Cuvinte, de trupul pe care L-ai luat; ca de s-a si stricat Templul Tau în vremea patimii, si asa unul era ipostasul Dumnezeirii si al trupului Tau; ca în amândoua unul esti, Fiul si Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu si om.

Marire...

Greseala lui Adam a fost ucigatoare de om, iar nu ucigatoare de Dumnezeu. Ca desi a patimit firea trupului Tau celui de tarâna, Dumnezeirea a ramas fara patima; ca stricaciunea cea din Tine o ai prefacut într-o nesticaciune, si din înviere ai aratat izvorul vietii celei nesticacioase.

Si acum...

Împaratit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a ramas în veci; ca Tu, Puternice, fiind pus în groapa, cu

Cântarea a 4-a, Irmosul:

Smerenia Ta cea dumnezeiasca pe Cruce, mai înainte vazând-o Avacum, spaimântându-se a grait: Tu ai taiat taria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

Astazi ai sfintit ziua a saptea, pe care o ai binecuvântat întâi cu încetarea lucrarilor; ca toate le prefaci si le înnoiesti, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, si iarasi zidindu-ne.

Marire...

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tau de la trup s-a despartit; ca a rupt amândoua legaturile: a mortii si a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Si acum...

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amarât vazându-Te om îndumnezeit ranit de batai si Atotputernic; si de înfricosatorul Tau chip a ramas fara glas.

Cântarea a 5-a, Irmosul:

Lumina cea neînserata a dumnezeiestii aratarii Tale, Hristoase, care s-a facut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia vazând-o, de noapte mâncând, a grait: învia-vor mortii si cei din morminte se vor scula, si toti cei de pe pamânt se vor bucura.

Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

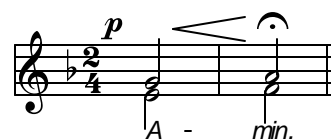
Înnoiesti pe pamânteni, Ziditorule, facându-Te pamântean; si giulgiul si mormântul arata taina ce este întru Tine, Cuvinte; ca sfetnicul cel cuvios, înseamna sfatul celui ce Te-a nascut, Care ma înnoit în Tine cu mare cuviinta.

Marire...

31. Coasta Ti-au împuns,
Mâinile Ti-au pironit, Stapâne;
Si cu rana Ta din coasta ai vindecat
Ne-nfrânarea mâinilor stramosilor.
32. Toti cei credinciosi,
Cu-ngroparea Ta scapati de moarte,
Îti cinstim, Hristoase-al nostru, cu laude,
Rastignirea si-ngroparea Ta acum.
33. Ceea ce-ai nascut,
Preacurata Fecioara, Viata,
Potoleste dezbinarea-n Biserica
Si da pace, ca o buna, tuturor.
34. Cuvine-se, dar,
Sa cadem la Tine Ziditorul,
Cela ce pe cruce mâinile Ti-ai întins
Si-ai zdrobit de tot puterea celui rau.

*Urmeaza ectenia mica (pag. 13)
si ecfonisul:*

P.: Ca sfânt esti Dumnezeuul nostru, Cel ce Te odihnesti pe scaunul maririi cel de heruvimi, si Tie marire îti înaltam, împreuna si Parintelui Tau celui fara de început si Preasfântului si bunului si de viata Facatorului Tau Spirit, acum si pururea, si în vecii vecilor.

STAREA A TREIA

Preotul cadeste la fel ca la starea întâi.

Andantino

Nea - mu - ri - le toa - - -

te la - - u - dă-n-gro-

pă - - - rii Ți-a-duc, Hris-

toa - - - se al meu.

1. Neamurile toate
Lauda-ngropării
Ti-aduc, Hristoase-al meu.
2. Arimateanul
Jalnic Te pogoara
Si în mormânt Te-ngroapa.
3. De mir purtatoare,
Mir Tie, Hristoase,
Ti-aduc cu sânguinta.
4. Vino-întreaga fire,
Psalmi de îngropare
Lui Hristos sa-I aducem,

Ca sa umpli toate de marirea Ta, Te-ai pogorât în cele din launtrul pamântului; ca nu Sa ascuns de Tine fiinta mea cea din Adam, si, îngropându-Te, mai înnoit pe mine cel stricat, iubitorule de oameni.

Cântarea a 3-a, Irmosul:

Pe Tine, Cel ce ai spânzurat pe ape tot pamântul fara tinere, vazându-Te faptura spânzurat în locul Capatâniei, de multa spaima a fost cuprinsa, strigând: Nu este sfânt, fara numai Tu, Doamne.

Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

Închipuirile îngropării Tale le-ai aratat, înmultind vedeniile; iar acum cele ascunse ale Tale, vazute le-ai facut cu dumnezeiasca barbatie si celor din iad, Stapâne, care striga: Nu este sfânt, fara numai Tu, Doamne.

Marire...

Întinsu-Ti-ai palmele si ai împreunat cele departate de demult; iar cu înfasurarea giulgiului, Mântuitorule, si cu mormântul ai dezlegat pe cei legati, care strigau: Nu este sfânt, fara numai Tu, Doamne.

Si acum...

În mormânt si sub peceti Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bunavoie; ca puterea Ta ti-ai aratat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cânta: Nu este sfânt, fara numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

SEDEALNA, glasul 1, Însasi podobia:

Mormântul Tau, Mântuitorule, ostasii strajuindu-l, morti s-au facut de stralucirea îngerului ce s-a aratat, care a vestit femeilor învierea. Pe Tine Te marim, pierzatorul stricaciunii, la Tine cadem, Cel ce ai înviat din mormânt, la Unul, Dumnezeuul nostru.

Învata-voi pe cei fara de lege caile tale, si cei pacatosi la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-ma de sânghiuri, Dumnezeu,
Dumnezeul mântuirii mele: bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide, si gura mea va vesti lauda Ta.

Ca de-ai fi voit jertfa, as fi adus: arderi de tot nu vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit; inima înfrânta si smerita Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fa, Doamne, întru bunatatea Ta, Sionului, si sa se zideasca zidurile Ierusalimului.

Atunci bine placute-ti vor fi jertfa de dreptate, prinosul si arderile de tot: atunci vor pune pe altarul Tau vitei.

CANONUL

Cântarea I-a, glasul al 6-lea, Irmosul:

Pe Cel ce a acoperit cu valul marii oarecând pe prigonitorul tiran, sub pamânt Lau ascuns feciorii celor mântuiti. Iar noi, ca fecioarele, sa cântam Domnului, caci cu marire S-a preamarit.

Marire Tie, Dumnezeuul nostru, marire Tie.

Doamne Dumnezeuul meu, cântare de petrecere si lauda de îngropare voi cânta Tie, Celui ce mi-ai deschis intrarile vietii cu îngroparea Ta, si moartea si iadul cu moartea ai omorât.

Marire...

Sus pe scaun si jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume si cele de sub pamânt, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; ca mai presus de gând Te-ai vazut mort, începătorule al vietii.

Si acum...

5. Pe Cel viu cu miruri,
Ca pe-un mort sa-L ungem,
Cu mironositele.
6. Fericitul Iosif,
Trupul ce da viata,
Al lui Hristos, îngroapa.
7. Iosif si Nicodim
Pe Domnul îngroapa,
Cu toata cuviinta.
8. Slava Tie, Doamne,
Cel ce dai viata
Si-n iad, puternic, cobori.
9. Maica Preacurata
Se jelea, Cuvinte,
Vazându-Te mort acum.

Andantino

Pri - mă - va - ră dul - - - ce,

mf

Fi - - ul meu cel dul - - -

ce, frum - se - ţea un - - - de

Ti-a a - pus ?

10. «Primavara dulce,
Fiul meu preadulce.
Frumusetea unde Ti-a apus?»
11. Plângere pornit-a
Maica Preacurata,
Când ai murit, Cuvinte.
12. Vin cu mir, sa-L unga,
De mir purtatoare,
Pe Hristos, Mirul ceresc.
13. Cu moartea pe moarte
O omori Tu, Doamne,
Cu sfânta Ta putere.
14. «Fiule din Tatal,
Împarat a toate,
Cum ai primit patima?»
15. Maica mieluseaua,
Mielul ei pe cruce
Vazându-L, s-a tânguit.
16. Trupul ce da viata
Iosif împreuna
Cu Nicodim îngroapa.
17. «O, a mea lumina,
Fiul meu preadulce,
Cum Te-ai ascuns în groapa?»
18. «Nu mai plânge Maica;
Pe Adam si Eva
Ca sa-i slobod. Eu sufara».

atunci va fi ratacirea cea de pe urma, mai rea decât cea dintâi. Pilat însa le-a spus: aveti pazitori; mergeti de întariti cum stiti. Iar ei, ducându-se, au întarit mormântul punând paza si au pecetluit piatra.

C.: Marire tie, Doamne, marire tie

Apoi: Psalmul 50

Miluieste-ma, Dumnezeu, dupa mare mila Ta, si dupa multimea îndurarilor Tale sterge faradelegea mea.

Mai vârtos ma spala de faradelegea mea, si de pacatul meu curateste-ma.

Ca faradelegea mea eu o cunosc, si pacatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am gresit, si ce este rau înaintea Ta am facut:

Ca sa Te arati drept întru cuvintele Tale, si biruitor sa iesi, când Te vor judeca.

Ca iata întru faradelegi am fost conceput, si în pacate m-a nascut maica mea!

Ca iata adevarul ai iubit, cele nearatate si cele ascunse ale înțelepciunii Tale le-ai aratat mie.

Stropi-ma-vei cu isop, si ma voi curati: spala-ma-vei, si mai mult decât zapada ma voi albi.

Auzului meu vei da bucurie si veselie: bucura-se-vor oasele cele umilite.

Întoarce fata Ta de catre pacatele mele, si toate faradelegile mele sterge-le.

Inima curata zideste întru mine, Dumnezeule, si spirit drept înnoieste întru cele dinlauntru ale mele.

Nu ma lepada de la fata Ta, si Spiritul tau cel sfânt nu-l lua de la mine.

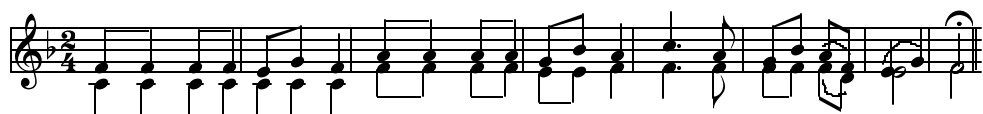
Da-mi iarasi bucuria mântuirii Tale si cu spirit stapânitor întaresteste-ma.

Spaimântatu-s-au cetele îngerilor, vazând pe Cel ce sade în sânurile Tatalui Cel nemuritor, cum a fost pus în mormânt ca un mort; pe Care-L înconjoara cetele îngeresti si-L maresc împreuna cu mortii cei din iad, ca pe un Facator si Domn.

Apoi se face citire din Evanghelia de la Matei (XXVII, 62-66):

P.: Si pentru ca sa ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie pe Domnul Dumnezeu sa-L rugam.

Doamne-n - du-rû te spre noi, Doamne-n - du-rû te spre noi, Doamne-n - du-rû te spre noi.

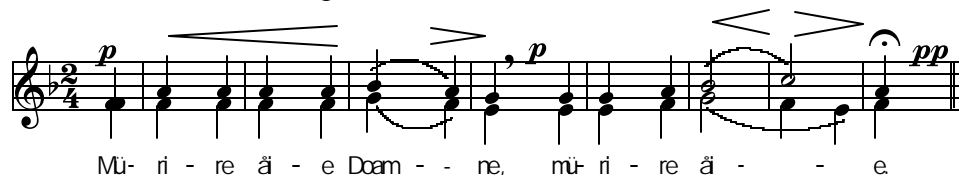
P.: Înțelepciune, drepti, sa ascultam sfânta Evanghelie.

Pace (+) tuturor.

ai spi-- ri - tu - lui tûu.

P.: Din sfânta Evanghelie de la Matei citire.

Mû- ri - re ă - e Doam - - ne, mû- ri - re ă - - e

P.: În ziua aceea, care este dupa vineri, s-au adunat capeteniile preotilor si fariseii la Pilat si i-au zis: stapâne, ne-am adus aminte ca amagitorul Acela a zis, fiind înca în viata: dupa trei zile Ma voi scula. Deci porunceste sa fie bine pazit mormântul pâna a treia zi, ca nu cumva ucenicii Sai, venind noaptea, sa-L fure si sa spuna poporului ca s-a sculat din morti;

19. «Fiul meu, slavescu-Ti
Înalta-ndurare
Prin care rabzi acestea».
20. De mir purtatoare,
Venind la a Ta groapa,
Ti-aduceau, Doamne, miruri.
21. Scoala -Te-ndurate,
Si pe noi ne scoate
Din a gheenei groapa!
22. «Doamne, înviaza»,
Zicea, varsând lacrimi,
Maica Ta ce Te-a nascut.
23. Înviaza-n graba,
Alungând durerea
Curatei Tale Maice!
24. Iarta de greseli
Pe cei ce, cu frica,
Cinstesc ale Tale patimi.
25. Altadata -un losif
Ti-a slujit în fuga,
Si-acum Te-ngroapa altul.
26. Plânge, Te jeleste,
Preacurata-Ti Maica,
Fiind Tu mort, Cuvinte.
27. Pace în Biserici,
Lumii mântuire,
Prin înviere-Ti da-ne!

28. O, Treime Sfânta,
Tata, Fiu si Spirit Sfânt,
Lumea o mântuiește.
29. Robilor tai, Maica,
Da-le ca sa vada
Sculara Fiului tau!
30. Neamurile toate
Lauda-ngroparii
Ti-aduc, Hristoase al meu.

Si îndata se cânta, pe glasul al 5-lea:

BINECUVANTARILE ÎNVIERII

Bine esti cuvântat, Doamne, învăta-ma îndreptarile tale.

Adunarea îngereasca s-a mirat, vazându-Te pe Tine între cei morti socotit fiind, si puterea mortii stricând, Mântuitorule, si împreuna cu Tine pe Adam ridicându-l, si din iad pe toti slobozindu-i.

Bine esti cuvântat, Doamne, învăta-ma îndreptarile tale.

Pentru ce, din compatimire, miruri cu lacrimi amestecati, o învătacele? grait-a îngerul, cel ce a stralucit în mormânt, catre Purtatoarele de mir; vedeti voi mormântul, si cunoasteti, ca Mântuitorul din mormânt a înviat.

Bine esti cuvântat, Doamne, învăta-ma îndreptarile tale.

Foarte de dimineata Purtatoarele de mir au alergat la mormântul Tau, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, si a zis: vremea tânguirii a trecut, nu plângeti, ci spuneti apostolilor învierea.

Bine esti cuvântat, Doamne, învăta-ma îndreptarile tale.

Purtatoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul Tau, Mântuitorule, au plâns; iara îngerul catre dânsese a grait zicând: Pentru ce socotiti cu cei morti pe cel viu? Ca a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Marire..., a Treimii.

Închinamu-ne Tatalui, si Fiului acestuia, si Spiritului celui Sfânt: Sfintei Treimi întru o fiinta, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt esti, Doamne.

Si acum..., a Nascatoarei

Pe Datatorul de viata nascându-l, Fecioara, de pacat pe Adam l-ai mântuit, si bucurie Evei, în locul întristarii ai daruit; si pe cei cazuti din viata la aceeasi i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu si om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Marire Tie, Dumnezeule.

*Urmeaza ectenia mica (pag. 13)
si ecfonisul:*

P:. Ca Tu esti Împaratul pacii, Hristoase Dumnezeul nostru, si Tie marire înaltam, împreuna si Parintelui Tau celui fara de început si Preasfântului si bunului si de viata Facatorului tau Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

Apoi se cânta SEDEALNA zilei, glasul 1:

Podobie: Mormântul tau...

Cu giulgiu curat si cu miresme dumnezeiesti, a uns preacurat trupul Tau Iosif, cerându-L la Pilat, si L-a pus în mormânt nou. Pentru aceasta, dis-de-dimineata venind mironositele femei, au grait: Arata noua precum ai zis mai înainte, Hristoase, învierea Ta.

Marire..., Si acum..., alta Sedealna, acelasi glas